

FOND OHROŽENÝCH DĚTÍ

Z KLOKANÍ KAPSY 2/2018
ZPRAVODAJ FONDU OHROŽENÝCH DĚTÍ

*„Děti mohou jen žít,
dospělí musí zápasit.“*

(Tolstoj)

*Práce s dítětem
v Klokáncu
Rozhovor*

David a Goliáš

Šťastný návrat dětí do rodiny

Šťastný návrat dětí do rodiny

Nezletilý Petr, Sára a Maruška se již narodili do prostředí, které bychom mohli nazvat sociálně vyloučené. Jedná se o část města, kde, podle matky dětí, probíhá největší obchod s drogami. A ani matce dětí se díky úmrtí jejího otce, které velmi těžce nesla, nepodařilo tomuto uniknout a začala užívat pervitin. Nezletilé děti se narodily zhruba s jednoročním odstupem, kdy Petr je nejstarší (5 let). Vzhledem k tomu, že matka začala užívat návykové látky, postupně se dostávala i do finančních a existenčních problémů. Byla sankčně vyřazena z evidence Úřadu práce, přišla jak o peníze, tak i bydlení. Na základě toho tedy požádala o umístění dětí v Klokánku. Děti byly do zařízení přijaty ve velmi špatném zdravotním i psychickém stavu, kdy Petr měl akutní zánět uší, ze kterých mu samovolně vytékal hnis. Nejmladší Maruška měla problémy s držetím těla, jelikož pořád jen ležela v postýlce. Sára, byť jí byly v době umístění již 3 roky, měla stále problémy s pomočováním. Adaptace dětí na nové prostředí ale proběhla velmi rychle.

Po umístění dětí v Klokánku matka zcela přestala s nimi komunikovat. Jediný, kdo děti v zařízení navštěvoval, byla jejich babička, která si děti brala alespoň na vycházky, protože také neměla vhodné podmínky pro jejich převzetí do své péče. Během pobytu dětí v Klokánku matka nadále užívala návykové látky. OSPOD jí ale opakovaně dával další a další šance, kdy pro ni zajistil léčbu v terapeutické skupině, domluvil jí konzultace s pracovníky K-centra, bohužel ale nic matce nezabránilo dále drogy užívat. Zhruba po roce, kdy už se mělo rozhodovat o přemístění dětí do ústavního zařízení, se však matka z ničeho nic vzpamatovala a drogy užívat přestala. Na základě několika kontrol v K-centru a v návaznosti na intenzivní spolupráci matky s oddělením sociálně právní ochrany dětí byl dětem ještě jednou pobyt v Klokánku prodloužen, a to rozhodnutím soudu. Podmínkou ale bylo to, že matka během půl roku bude pravidelně dokládat testy z K-centra, najde si práci a nové bydlení. Jako zázrakem všechny tyto podmínky splnila a po zhruba půl roce, kdy děti byly průběžně u matky na opakovaných a stále delších pobytech, jí byly děti navraceny zpět do péče.

Pozn. autora: Zhruba po roce jsem děti i s rodiči (matka obnovila společné soužití s otcem dětí, který byl v době umístění dětí v Klokánku ve výkonu trestu odnětí svobody) potkala na náměstí. Všichni vypadali velmi spokojeně, upraveně a vesele si vykračovali. Takže Šťastný návrat dětí do rodiny!

Díky Vaším příspěvkům FOND OHROŽENÝCH DĚTÍ může v roce 2018 poskytnout přechodnou rodinnou péči více než 900 dětem. DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE S NÁMI. ČÍSLO CELNÁRODNÍHO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD 3055103/0300.

Sofie má konečně rodinu

Do našeho Klokánku přišla Sofie v zuboženém stavu. Na svých třináct let rozhodně nevypadala, každý by jí hádal sotva deset. Vyplašená, hubená holčička s kruhy pod očima a vyrážkou po celém těle. Nebyla zvyklá jíst nic jiného než suché rohlíky. Jablko nedokázala spolknout a polévku neznala vůbec. Rané dětství strávila Sofie s maminkou, která ale záhy zemřela. Sofie byla svěřena babičce, ale ta těžce onemocněla a za necelý rok zemřela také. Sofie putovala po příbuzných, ale nikde dlouho nevydržela. Nezlobila, ale zažila zneužívání strýcem i kruté bití od vlastní tety. Nakonec skončila v Klokánku, kde, jak sama říkala, se měla jako v ráji.

„Teto, a to si smím přidat i druhý kus koláče? A teto, ty ponožky jsou opravdu moje?“ divila se, když jí teta nakoupila balík ponožek. Za pár měsíců Sofie vyrostla o deset centimetrů a přibrala patnáct kilogramů. Stala se z ní krásná slečna. Už nebyla smutná.

Usmívala se od rána do večera. Bohužel, po půl roce musela kvůli omezení, které stanovuje nový občanský zákoník (platný od 1. ledna 2014), z Klokánku odejít do dětského domova. Proplakala několik dní. Při odjezdu nám poděkovala: „U vás jsem našla jediný domov, který jsem kdy měla, nikdy na vás nezapomenu!“

Teta, která se o Sofinku v Klokánku starala, s ní zůstala v kontaktu. Jezdila za ní na návštěvy a brala si ji i o víkendech. Nakonec se rozhodla si vzít Sofii do pěstounské péče. A tak za necelý půlrok získala Sofinka opravdovou rodinu i s babičkou a starší sestrou. Jméno dítěte je pozměněno.

Očima odborníka Mgr. Margareta Johnová, psycholog

O poutech a připoutání

„Mnozí z nás jsou jako květiny, jež navzdory vyrůstání v drsné, nehostinné a kamenité půdě dokázaly dospět a vykvést.“

Rob Preece, *Moudrost nedokonalosti* (2017)

V minulém článku zveřejněném ve Zpravodaji FOD „Z KLOKANÍ KAPSY 1/2018“ jsme si přiblížili základní vývojové lidské potřeby a pojem deprivace, vysvětlili jsme, že neuspokojování základních potřeb dítěte má silně negativní vliv na jeho rozvoj a budoucí život. Víme, že deprivace může mít několik různých podob a že citová deprivace se týká především dětí dlouhodobě vyrůstajících v ústavní péči, ale také dětí z dysfunkčních rodin, dětí týraných, zanedbávaných, zneužívaných, tedy právě dětí, které se nejčastěji dostávají do Klokánků a dalších zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.

S problematikou uspokojování základních citových potřeb přímo souvisí kvalita rané citové vazby k blízké pečující osobě. Jejím vysvětlení se budeme věnovat v tomto článku, abychom získali lepší kontext pro pozdější vysvětlení specifických potřeb dětí z Klokánků a práce s nimi. Autory teorie rané citové vazby, nebo také teorie připoutání či attachmentu (z angl. attach – poutat, vázat, pojít) jsou psychologové John Bowlby a Mary Ainsworthová, kteří při vzniku této teorie čerpali z výzkumů a experimentů K. Lorenze a H. Harlowa. Teorie připoutání vnímá význam rané citové vazby k pečující osobě jako stěžejní pro psychický rozvoj dítěte, na kterém závisí budoucí kvalita života jedince, možnost navazovat, udržovat a prožívat hluboké lidské vztahy, být vyžádou, vřelou, empatickou a zodpovědnou osobností. Podle této teorie je vytvoření citové vazby biologicky determinováno působením vrozeného systému

v mozku, který organizuje motivační, emoční a paměťové procesy ve vztahu k významným pečujícím osobám. Mozek dítěte je naprogramován na hledání fyzického a emočního uspokojení a rovněž ochrany před ohrožením. Toto připoutání umožňuje dítěti využívat kapacitu a funkce vyvinutější psychiky pečující osoby a organizovat a strukturovat vlastní procesy. U dítěte se vazebné chování projevuje již v prvních měsících a letech života vyhledáváním tělesné blízkosti pečující osoby, orientováním se v prostoru a věšením se na blízké objekty, dále emočními projevy jako pláč, křik, úsměv... Pokud je na tyto projevy dítěte blízká osoba schopna adekvátně reagovat, například dítě pohladit, kolébat, zahřívát, mluvit na ně, zpívat, poskytuje mu péči, bezpečí a odstraňuje úzkost z ohrožení, vzniká tzv. bezpečná vazba. Bezpečná vazba je charakteristická důvěrou, pocitem jistoty a přijetí. Schopnost rodiče reagovat na vazbové chování dítěte a typ jeho reakcí jsou odvozovány zejména z vlastní dětské zkušenosti rodiče, typ vazby se se zvýšenou pravděpodobností proto přenáší na další generace, což můžeme spatřovat právě u dětí rodičů, kteří sami vyrůstali v ústavní výchově či v dysfunkční rodině...

Děti s vytvořenou bezpečnou citovou vazbou se zdravě vyvíjejí a v dospělosti pak dokáží navazovat hluboké a pevné vztahy a žít naplněný život. Pokud je však chování pečující osoby vyhybavé, odmítavé nebo nekonzistentní, vzniká některý ze tří typů tzv. **nejisté vazby**: **Vyhýbavá nejistá vazba** je označení pro typ vztahu vyvolaný odmítající matkou, kdy se dítě naučí nedávat najevo negativní emoce, tedy křičet nebo plakat. **Úzkostně ambivalentní nejistá vazba** vzniká, nejsou-li reakce matky předvídatelné a matka v některých situacích nereaguje; za typický příznak tohoto typu vazby je považováno, že negativní projevy dítěte jsou přehnaně intenzivní. **Dezorganizovaná nejistá neboli dezorientovaná vazba** vzniká, je-li pečující osoba zdrojem bezpečí i zdrojem ohrožení, například při týrání nebo zneužívání. Příznačnou reakcí dítěte je chronická úzkost a dezorganizace vzorců chování.

S některým typem nejisté vazby se často setkáváme právě u dětí přijatých do Klokánků – mnohé z nich byly v prvních měsících a letech života opakovaně opouštěny, zanedbávány, týrány, zneužívány a bezpečná vazba k blízké osobě tak nemohla být vytvořena. Toto se projevuje určitým specifickým chováním dětí, jako například nadměrnou přichylností k cizím osobám, nebo naopak nedostatkem přichylnosti a emoční odezvy, neschopností reagovat na citové podněty, problémy s empatií, absencí očního kontaktu, hyperaktivitou, utvářením povrchních kontaktů a vztahů, náchylností k nehodám, úrazům, u starších dětí krádežemi, lhaním, horšími školními výsledky a menší schopností koncentrace, slabou kontrolou impulzivního chování, nedostatkem pochopení příčiny a následku, nedostatkem svědomí, nevhodnými nároky na druhé, destruktivním chováním apod... Odborně se této poruše říká porucha attachmentu, v mezinárodní klasifikaci nemocí je označována jako inhibovaná či dezinhibovaná porucha přichylnosti v dětství, se kterou mohou souviset i poruchy chování, disharmonický vývoj osobnosti a jiné. Ačkoliv je terapie a přeměna nejisté vazby ve vazbu bezpečnou velmi zdlouhavým a složitým procesem, není to nemožné. Jako zcela klíčové je co nejdříve navázání kvalitního bezpečného vztahu, které je dětem přijatým do Klokánků umožněno díky rodinnému principu těchto zařízení – každé dítě má již od první chvíle po přijetí k dispozici svou pečující tetu, která se mu může individuálně věnovat a dítě se k ní tak může začít vztahovat jako k pečující osobě poskytující bezpečí, jistotu, přijetí...

O tom, jak pracovat s dětmi s nejistou vazbou a dětmi deprivovanými i o tom, jak konkrétně se nejistá vazba může projevovat v dospělosti, si povíme příště.

Zdroje: BOWLBY, John. Vazba. Praha: Portál, 2010, BOWLBY, John. Odloučení. Praha: Portál, 2012, BOWLBY, John. Ztráta. Praha: Portál, 2013, BOWLBY, John. Attachment. New York: Basic Books, 1969., AINSWORTH, Mary D. S. Infant-mother attachment. American Psychologist. 1978, roč. 34, s. 932-937.

Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc

Jan Vaněk, DiS., předseda FOD

Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Klokánek je prvním místem, kam se děti, ze špatné situace v rodině, mohou dostat. Klokánky fungují nepřetržitě 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, 365 dní v roce. Přijímají děti od narození do 18 let, tedy i sourozenecké skupiny v různém věkovém složení.

Často k nám děti doslova z ulice přiváží např. i Policie ČR nebo sociální pracovníci místních, městských úřadů, o přijetí ze dne na den nás žádají zoufalí rodiče, kteří přišli o střechu nad hlavou a azylové domy je z důvodu omezené kapacity nepřijmou. Na rozdíl od dětského domova nemusí být na začátku rozhodnutí soudu, o přijetí mohou požádat rodiče, a dokonce dítě může o přijetí požádat samo. Situace se posoudí vždy v následujících hodinách, případně dnech. O dítě se v Klokánku postaráme, umyjeme, nasatíme, ošetříme zranění na těle a začneme se zabývat zraněními na duši. Vlídna náruč tety a bezpečí klonání kapsy poskytne péči hned, jak je potřeba, když dítě překročí práh Klokánku. Z těchto důvodů má zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc bezesporu v oblasti sociálně-právní ochrany dětí v České republice nezastupitelné místo. V Klokánkách pobývají děti v průměru půl roku. Ale vyhovuje tato průměrná doba všem dětem z Klokánků? Dovolte mi prosím tento dotaz zodpovědět konkrétními příklady.

V Klokánku jsme měli holčičku Marušku, která zde byla v podstatě od narození. Následně bylo zjištěno, že dívka má sourozence a ti pobývají v dětském domově. Tam by mohla Maruška za svými sourozenci odejít z Klokánka ve svých dvou letech. Bohužel toto neumožňuje právní úprava, která mluví o tom, že by měla Maruška být v Klokánku

maximálně rok. A nyní k tomu, jak tedy systém Marušku naprosto pohltí. Místo toho, aby byla do svých dvou let v Klokánku a pak šla za svými sourozenci, tak musela být ve svém roce a dvou měsících převezena do dětského centra (kojeneckého ústavu). Pro Marušku přijela do Klokánka sanitka a odvezla ji do dětského centra. Přesto že Maruška byla v Klokánku zvyklá na rodinnou péči, kdy v bytě byla pouze s tetou a max. dalšími třemi dětmi, musela zde být na pokoji s dalšími deseti dětmi. Jakmile Maruška dosáhne dvou let, pak bude převezena do dětského domova za svými sourozenci. Proto se ptám: „Je nutné, aby se s dětmi zacházelo jako s kusem nábytku? Kde je pak opravdový zájem a blaho dítěte? Podle mě tu žádný není. Co bránilo tomu, aby zůstala Maruška v Klokánku a ve dvou letech přešla rovnou za svými sourozenci?“ Přeci ona právní úprava, podle zákona to

tak bylo správné – ale nechybí tu rozměr lidského přístupu a hlavně zájem dítěte?

Nebo případ, kdy máme v Klokánku dvě holčičky Milušku a Natálku. Obě čekaly v Klokánku na vyřešení své situace v rodině a věděly od nás, že do roka se musí situace vyřešit. Vždy se opakovaně táži: „Víš snad někdo z nás, co bude za rok? Myslím si, že to nikdo neví, a proto se domnívám, že striktní vymezení času v případě dětí je neomluvitelné, a troufnu si tvrdit, že i naprosto necitlivé.“ Najednou od soudu přišlo rozhodnutí o okamžitém převozu do dětského domova. Pro nás šok, ale my se s tím nějak vyrovnáme, ale co Miluška a Natálka? Proč někdo naprosto necitlivě rozhodne o přemístění dětí do dětského domova a nemůže o tomto informovat předem Klokánek tak, abychom mohli holčičky na tuto změnu připravit? Pochybení v tomto případě bylo na straně orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPODu), který nás o ničem včas neinformoval. Přesto, že jsme opakovaně žádali OSPOD o případovou konferenci (pozn. autora: případová konference je odborná diskuse zainteresovaných subjektů nad konkrétním případem ohroženého dítěte), s námi OSPOD nekomunikoval, podal návrh soudu o přemístění holčiček do dětského domova bez našeho vědomí. Myslím si, že zde naprosto OSPOD selhal a holčičkám přidal další traumatizující zážitek, který by se mohl zmírnit tím, že bychom o tomto převozu do dětského domova věděli. Pak bychom mohli Milušku a Natálku na vše dostatečně připravit a případně jim i dětský domov předem ukázat, což ve všech obdobných případech vždy děláme.

Díky Vaším příspěvkům mohl FOND OHROŽENÝCH DĚTÍ do konce září roku 2018 poskytnout přechodnou rodinnou péči celkem 783 dětem. DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE S NÁMI. ČÍSLO CELONÁRODNÍHO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD 3055103/0300.

Prosím odešlete jednorázovou nebo dlouhodobou dárcovskou SMS na telefonní číslo **87 777 ve tvaru:**

**DMS FODKLOKANEK 30
DMS FODKLOKANEK 60
DMS FODKLOKANEK 90**

**DMS TRV FODKLOKANEK 30
DMS TRV FODKLOKANEK 60
DMS TRV FODKLOKANEK 90**

Cena jednorázové DMS je 30 Kč, 60 Kč nebo 90 Kč.

Cena dlouhodobé DMS je 30 Kč, 60 Kč nebo 90 Kč/měsčně.

Klokánek obdrží jednorázově nebo každý měsíc 29 Kč, 59 Kč nebo 89 Kč.

Více na: www.darcovskasms.cz. **Děkujeme! www.fod.cz**

Péče Klokánku v číslech

Fond ohrožených dětí je nevládní nezisková organizace. Byl založen v roce 1990 na pomoc týraným, zanedbávaným, zneužívaným, opuštěným nebo jinak sociálně ohroženým dětem. Od roku 2000 realizuje FOD projekt **Klokánek**, což je zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, kde je o děti postaráno na principech rodinné péče po dobu, dokud se nemohou vrátit zpět do své rodiny, nebo dokud pro ně není nalezena trvalá náhradní péče (osvojení, pěstounská péče, svěřeni do výchovy třetí osobě) nebo jinak vyřešena jejich situace.

Ohlédnutí za minulými roky:

Za 18 let projektu pomohly Klokánky 8306 dětem, z toho 1734 bylo mladších tří let.

V loňském roce jsme zajistili potřebnou péči pro 934 dětí. Téměř 70 % dětí je v Klokánku maximálně 6 měsíců.

Doba pobytu dětí v Klokánku v době jejich odchodu	Rok 2017
do 1 měsíce	36 %
do 3 měsíců	21 %
do 6 měsíců	18 %
do 1 roku	15 %
do 2 let	7 %
pobyt delší než 2 roky	3 %

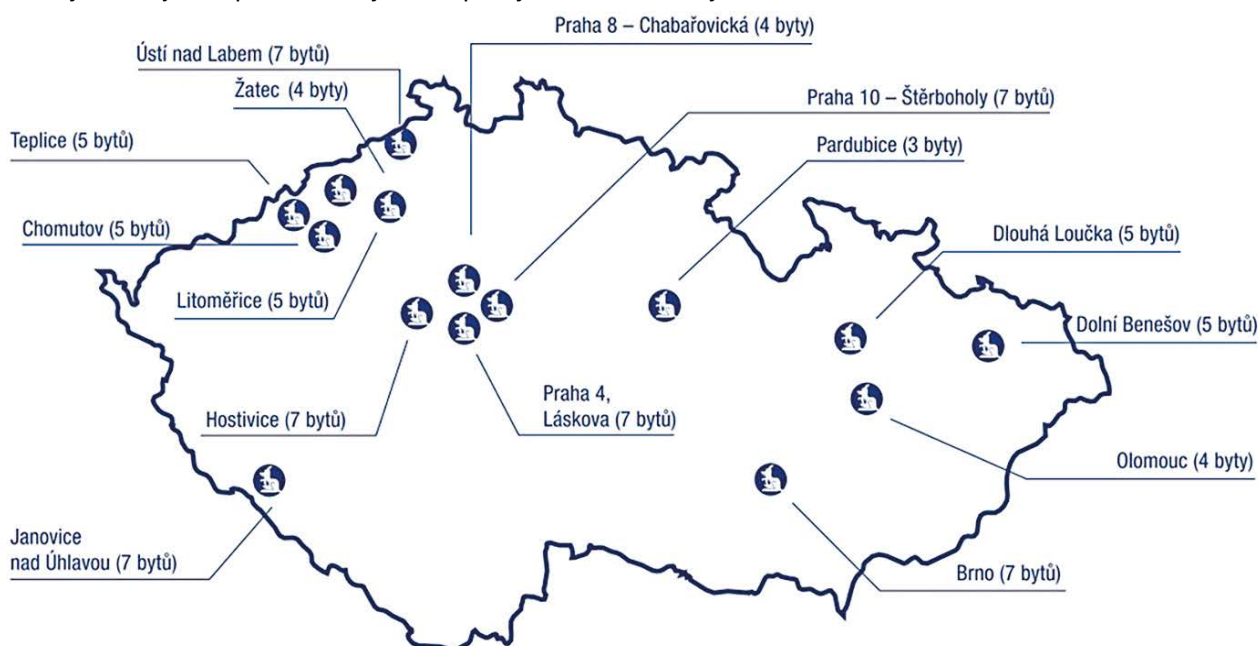
Děti z Klokánku odešly	Rok 2017
zpět domů	44 %
do azylového domu s rodičem	10 %
do péče druhého rodiče	4 %
k příbuzným	11 %
do osvojení, do pěstounské péče	9,50 %
do ústání péče	19 %
po dosažení zletilosti	2,50 %

V říjnu 2018 je v provozu 15 zařízení Klokánek s 322 místy. Od začátku tohoto roku do konce měsíce září 2018 jsme přijali nově 536 dětí a celkem v Klokánkách pobývalo 783 dětí.

Leden - září 2018		
věk	dětí přijatých	v %
do 3 let	108	20
do 6 let	117	22
do 10 let	136	25
do 15 let	117	22
do 18 let	58	11
celkem	536	100
celkem jsme pomohli	783 dětem	

Důvod přijetí	Leden - září 2018
domácí násilí, podezření z týrání a pohlavního zneužívání	6 %
zanedbání péče, alkohol nebo drogy u rodičů	16 %
nezvládání péče, rozvod, neshody v rodině, děti na útěku	17 %
hospitalizace rodiče, výkon trestu, úmrtí rodiče	13 %
bytové problémy, hmotná nouze	48 %

Na internetových stránkách **www.fod.cz** naleznete veškeré další informace o naší organizaci a její činnosti, včetně ekonomických údajů hospodaření, Výroční zprávy FOD a kontakty na **všechna zařízení Klokánek**:

Má stejné jméno jako ten, který porazil obra Goliáše. A nutno říct, že odvalu má stejnou, přestože je to drobounký, 13letý kluk, se kterým se život vůbec nemazal a nemaže. Od narození je nemocný a jeho onemocnění je progresivní. Poznala jsem ho před několika lety jako terénní sociální pracovnice, když mě na jeho rodinu a podmínky, ve kterých žije, upozornila psycholožka a požádala FOD o pomoc. Do rodiny jsem dojížděla pravidelně s nákupními taškami, učila mamku vařit jídla trochu zdravější než opečený salám, učila jsem ji a syna dodržovat hygienu, doučovala jsem bojovníka tak, aby zvládal učení na praktické škole. Dařilo se jen zčásti, péče o nemocné dítě, které musí brát pravidelně léky a nutně zvládat hygienu, nebyla jednoduchá. Z rozpadlého domku se s maminkou přestěhovali do azylového domu, ale tam to bylo také složité, pro maminku náročné. Má psychiatrické onemocnění a potřebuje klid, a ne dům po střechu plný v podstatě problémových rodin. Tak jsme se po čase potkali v jednom pražském Klokánku, pak zase doma u mamky, pak zase v dalším Klokánku, podle toho, kam ho OSPOD zavál. Všude se mu líbilo, všude byl oblíbený, všude zlobil s jídlem a všude vymýšlel výmluvy, proč nebude polykat hrstičky léků, pro něj tak důležitých.

Před Vánocemi v roce 2016 zavolal OSPOD i do našeho Klokánku. Sociální pracovnice prosila o pomoc s umístěním chlapce, který má onemocnění ledvin v konečném stádiu, jezdí několikrát týdně do Prahy na hemodialýzu a naše společnost a zákony mu neumožní dočkat se transplantace nové funkční ledviny, protože nemá stálé a stabilní zázemí. U maminky to prostě nejde. Hned jsem věděla, o koho jde a hned jsem si pro svého bojovníka dojela. Poznali jsme se i po čase hned. Řekl mi s humorem sobě vlastním, že jsem teda nějak přibrala, ale jsem pořád krásnáno, vždycky to se mnou uměl koulet. Stejně jako s našimi tetami, které se ze dne na den musely naučit podávat léky na tlak, měřit tlak, rozpoznat, když je něco špatně, vařit dietní jídla bez fosforu a draslíku, který má pro tyto nemocné fatální následky. Naučily se hlídat ve dne v noci jeho drobounké kroky, zda nejde tajně pít, protože jeho denní přísun vody či jakékoliv tekutiny je maximálně 500 ml. Věděli jste, že jedno jablko má 200 ml vody? A tak jsme jezdili na dialýzy, obden, každý týden, o svátcích, ve vedrech, na náledí. Mně vždycky otekly kotníky, když jsem seděla u jeho postele těch 4 – 5 hodin. Ale mezitím jsme zvládali násobilku, vyjmenovaná slova, Sámovu říši, pohyb Země okolo Slunce.... Odměnou byl bystrý pohled a otázky, které bych od jiných dětí nedostala, protože by je nezajímala odpověď.

Maminku miluje, ale ví, že spolu nemohou být. I přes lehkou mentální retardaci je na tom snad lépe než ona. Uvědomuje si, že potřebuje novou ledvinu, protože jinak mu mnoho života nezbyvá. Chápe, že musí mít náhradní rodinu nebo dětský domov, protože potřebuje prostředí, ve kterém bude vyrůstat dlouhodobě. Tak jsme hledali zařízení takového typu. A jaké bylo moje rozčarování ...nikdo, ale vůbec nikdo ho nechtěl. Přemlouvala jsem dětské domovy, že mu tím zachrání život, protože jenom tak se dostane na čekací listinu pro transplantaci. Žádala jsem o výjimku na krajském úřadě, aby mohl zůstat s námi v Klokánku, jak bude potřeba, protože péči jsme zvládali, i přestože byla nesmírně zatěžující. Poznali jsme ale neoblomnost a tvrdost zákona...

Ale také jsme poznali, že každý máme někde svého anděla. A náš bojovník anděla má a dokázal si říct, aby ho schoval pod křídla. Příběh malého bojovníka se blíží ke šťastnému konci. Jeho jméno už je napsané na transplantační listině a jeho pěstounská rodina hlídá každou chvilku telefon a má nachystanou tašku s věcmi do nemocnice... Jsem pyšná na péči Klokánku, že jsme se dokázali postarat a poskytnout péči, zázemí a lásku i takto těžce nemocnému dítěti. Děkuji tetám a všem, kdo se nebáli nových věcí, nových zkušeností a samozřejmě i rizik a pomohli malému bojovníkovi porazit velkého Goliáše.

Mám ráda děti všechny

Jitka Tůmová Šatavová DiS., ředitelka Klokánku Žatec

....někdy si říkám, že bohužel. V životě mi mamí říká šest dětí. V Klokánku nebo v rodinách prošlo za ty roky už několik stovek dětí, které se smály anebo plakaly a říkaly mi teto. Nejčastěji slyším od dětí: „Já bych chtěl... já bych chtěla...“ a já se snažím, aby měly, co si přejí.

Několik let jsem pracovala v terénu jako sociální pracovnice. Vyrážela jsem autem do rodin vzdálených nebo blízkých středu Prahy, kde jsme měli s kolegy terénní pobočku FOD. Rozdíl mezi rodinami pražskými a rodinami mimo hlavní či velká města nebyl moc velký. Všude jsem viděla bídu, špínu, hlad ... a možná, že čím blíže centru Prahy, tím to asi bylo horší. Paradoxně. Když jsem se vracela domů ke svým dětem, sama na sobě jsem vnímala, jak se mi posouvají hranice pro to, co je „normální“. S úsměvem jsem známým říkala, že doma mezi dveřmi spočítám úrazy svých dětí a řeším věci od nejnutnějšího. Byla jsem vždycky ráda, když jsem viděla svoje holky zdravé, usměvavé a spokojené. I když se zrovna hádaly o maličkost a nemluvily spolu i půl dne, byly zdravé, tekla nám voda, měli jsme teplo a uvařili jsme

si dostatek jídla. Před několika lety jsem vypomáhala jako sociální pracovníce v Klokánku v Hostivici. Byla to pro mě úplně nová zkušenost, i když se zdá na první pohled, že práce sociální pracovníce v rámci jedné organizace je stejná. V rodinách jsem se snažila situaci dětí změnit tím, že jsem učila rodiče, jak o děti pečovat bez křiku a násilí, učila jsem je porozumění dětským potřebám, trpělivosti, základním dovednostem. Stála jsem u plotny, zapínala pračku, chodila s rodiči nakupovat tak, aby se v rodině vařilo smysluplně, zdravě a vydatně. Věci se měnily postupně a ve většině případů byla naše snaha úspěšná a změny byly postupně zřetelné. V Klokánku byla práce úplně jiná. Děti už byly v bezpečí, v čistém prostředí, vymydlené, napapané a spokojené. I když se jim po rodičích stýská, u klokánčích tet nacházejí útočiště a rozkvétají už na pohled. To bylo velmi motivující a do dneška pro mě je. Když jsem přivezla do Klokánku z rodiny, kde změna nebyla možná a situace byla neúnosná, „svoje“ první dvě děti, pomáhala jsem je tetě vykoupat a obléct do čistého. Musím přiznat, že jsem brečela jak želva. Teta nevěděla přesně, kdo jsem, a myslela si, že jsem máma dětí, tak mě uklidňovala, že se děti budou mít dobře a ona se o ně dobře postará. Což mě samozřejmě dojalo ještě víc.

Dnes pracuji ve FOD jako ředitelka malého Klokánku v Žatci. Přímá práce s dětmi je to hlavní, nicméně ze své pozice musím pečovat o své zaměstnance, o dům, o zahradu, dbát na to, aby byl v domě „klid“ na práci. Ráda v Klokánku zůstávám do večerních hodin, kdy už nezvoní telefony, děti jsou v pyžamkách zastlané v postýlkách. S tetami si sedneme ke kávě a povídáme o dětech, o běžných starostech, o výletech, vyprávíme, smějeme se a často vzpomínáme na děti, které našima rukama prošly a už jsou v jiné náručí. Práce tet je náročná, někdy si sáhnou až na dno svých rezerv sil, protože přijímáme děti ve dne v noci a z podmínek a ve stavu, o kterých se nám někdy ani nezdá, a to doslova. Ale odměnou je, když vám dítě den po dni rozkvétá před očima, rozjasní se mu oči, rozváže pusinka a rozběhnou se po domě nebo zahradě. To je odměna a motivace.

„OBRÁZEK, KTERÝ UDĚLÁ RADOST HNED DVAKRÁT“

Všechny obrázky, které jsme doposud obdrželi od dětí, studentů i jejich učitelů, určitě udělaly radost svým autorům při tvorbě a dále po jejich darování Fondu ohrožených dětí byly využity pro podporu projektu Klokánek.

Vybrané obrázky jsou k zakoupení na e-shopu FOD nebo v on-line Galerii Klokánek. Dávají osobitý ráz nabízeným voucherům na příspěvky pro naplnění potřeb dětí v Klokánku. Obzvláště zdařilé motivy jsou využity k tisku na trička, tašky a další předměty podle objednávek veřejnosti, kdy celkový výtěžek jde opět na projekt Klokánek.

Vše podrobně naleznete na www.fod.cz.

Na Facebooku a Instagramu proběhlo první kolo soutěže „KLOKÁNEK NA CESTÁCH“ a pokračujeme dál - namalujte nebo vyrobte s dětmi svého KLOKÁNKU s logem FOD na kapse a připojte svůj postřeh o projektu Klokánek a jeho pomoci dětem. Vyfotografujte svého Klokánka na zajímavém místě, kde to máte rádi a chcete to ukázat dalším lidem. Fotografie pošlete na soutez@fod.cz s křestním jménem autora příspěvku, jeho věkem a poznámkou, kam Klokánek docestoval. Můžete také umístit na svůj Instagram s užitím [#klokaneknacestach](https://www.instagram.com/explore/tags/klokaneknacestach). Děkujeme za zájem a za věnovaný čas. Podrobnosti na www.fod.cz/nase-cinnost/akce.

Slovo předsedy Fondu ohrožených dětí

Jan Vaněk, DiS.

V návaznosti na informace ve Zpravodaji – Z KLOKANÍ KAPSY 1/2018, kde jsem Vám psal o tom, že byla zřízena pracovní skupina pro zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (ZDVOP), bych Vám rád sdělil, jaká je situace dnes. Bohužel jedním z prvních kroků nové paní ministryně Dipl. Pol. Jany Maláčové, MSc. bylo zrušení oné pracovní skupiny s tím, že se tato skupina setkala pouze jednou, a proto nevidí důvod, aby nadále tato pracovní skupina fungovala. (Poznámka autora: Jen bych chtěl podotknout, že tuto skupinu svolávalo přímo Ministerstvo práce a sociálních věcí, a tudíž nechápu tento argument, jelikož mohlo samozřejmě ministerstvo pracovní skupinu svolávat daleko častěji.) Pokud jde o změnu financování i fungování ZDVOP, pak by k ní mělo dojít na začátku roku 2020 s tím, že v příštím roce by paní ministryně práce a sociálních věcí měla tento návrh nejpozději do konce září předložit k projednání na Vládu ČR. Sám tomu uvěřím v momentě, až se tak skutečně stane. O tom, že ve financování ZDVOP je systémová chyba, se mluví již dlouho, ale bohužel se ji od roku 2013 nepodařilo odstranit. O špatném financování samozřejmě ví i Ministerstvo práce a sociálních věcí, kdy si Vám dovoluji přiložit citaci z e-mailu, který byl zaslán z tiskového oddělení ministerstva:

„...předchozí ministryně Němcová, chtěla vyhovět požadavkům ZDVOPů a zajistit dofinancování, bez ohledu na to, že současná právní úprava toto neumožňuje. Dále se k materiálu negativně vyjádřilo Ministerstvo financí, které zásadně odmítá, aby tento materiál schvalovala vláda. Současná ministryně Maláčová pověřila věcně příslušnou náměstkyni, aby opět tyto rozpory s MF projednala. Výsledkem tohoto jednání je, že MF si stále trvá na rozporu. Z těchto důvodů paní ministryně Maláčová nebude předkládat materiál k dofinancování ZDVOPů na jednání vlády. Nicméně do legislativního plánu na rok 2019 bude navrhovat novelizaci příslušného zákona, který příspěvek na činnost ZDVOPů upravuje, a to tak, že příspěvek se navýší a současně se změní i způsob poskytnutí dotace. **Díky těmto změnám se ZDVOPy již nebudou dostávat do finančních problémů, jako je tomu nyní.**“ Na základě tohoto e-mailu jsme požádali o vyjádření MF (Ministerstvo financí ČR) a k tomuto e-mailu se nám vyjádřila přímo ministryně financí paní JUDr. Alena Schillerová, PhD., a to následovně: „Ministerstvo financí již dlouhodobě upozorňuje, že financování Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc je systémově špatně nastaveno. Víme změnu postoje ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí. Odmítáme pouze to, aby materiál, který by rozhodl o vyhlášení dotačního titulu, schvalovala vláda, jelikož rozhodnutí o vyhlášení dotačního titulu je plně v kompetenci poskytovatele, tedy Ministerstva práce a sociálních věcí.“

Jedná se očividně o „bludný kruh“, na který ovšem doplácí děti.

Práce s dítětem v zařízení Klokánek

Rozhovor s Bc. Kateřinou Vojtěchovou, sociální pracovnící Klokánku Praha 8 Chabařovická

Ve Zpravodaji FOD „Z KLOKANÍ KAPSY“ 1/2018 jsem se věnovala tématu příjmu dětí do zařízení Klokánek a péči o ně, nyní budu odpovídat na otázky, jež se týkají ukončení jejich pobytu.

1. Řekli Vám někdy děti, že chtějí v Klokánku zůstat a nechtějí zpět domů? Popř. do jiného zařízení?

Člověka vždy (míle) překvapí, když se dítě vrací do funkční rodiny, a přesto si posteskuje, že se mu odchází těžko. Je smutné z toho, že přijde o vztah s tetami nebo kamarády z Klokánku. Říkáme si, že toto je ukazatel „dobře odvedené práce“ – tedy kvality navázaného vztahu s dítětem, podpůrného, přijímajícího a přátelského prostředí. Dítě tedy pobyt v Klokánku „nemuselo jen přetrpět“, ale prožilo cenné zkušenosti, rozvíjelo se, naučilo se novým dovednostem. Děti, které odcházejí do rodiny, vždy rádi „pouštíme“ do dalšího života. Jiná je situace u dětí, které musejí odejít do ústavní výchovy, protože již byly v Klokánku dle zákona „moc dlouho“. Vnímáme, že takové děti „nejdou do lepšího“. Systém se zde neřídí nejlepším zájmem dítěte. Protože – s veškerým respektem a úctou k dětským domovům a řadě skvělých vychovatelů – o co je lepší dětský domov, kde se zpravidla o skupinu osmi dětí stará jeden vychovatel, namísto čtyř dětí na jednu tetu, jak je tomu v Klokánku? Ve většině Klokánků je dětem k dispozici psycholog. Zákon o ústavní výchově toto dětským domovům neukládá, jedná se totiž o školská zařízení. Domnívám se, že traumatizovaným dětem, které jsou v Klokánkách i v dětských domovech, tato péče náleží. Proto si z těchto i dalších důvodů nemyslím, že by přemístění do dětského domova poté, co si dítě zvyklo ve stávajícím prostředí, nabízelo dětem něco lepšího. Tyto situace bývají pro děti velmi náročné a lze o nich hovořit jako o systémovém týrání. Děti se musely vyrovnat s odloučením od rodiny a dosavadními traumaty. Po strastiplné cestě navázaly pevné citové vztahy, přátelství, zařadily se ve školním kolektivu, rozvíjejí své zájmy. Jednoduše se stabilizoval jejich život i psychický stav. A najednou mají odejít do zcela cizího prostředí, kde jim z povahy ústavní výchovy nemůže být poskytnuta individuální péče. Je to absurdní a zcela proti jejich zájmu. Jedna šestnáctiletá dívka se rozhodla sama odvolat proti nařízení ústavní výchovy, nicméně odvolací soud její přání tvrdě odmítl a musela se podřít. Tuto dívku v dětství odmítla matka. Následně jí po zanedbávání a týrání otcem zůstaly masivní jizvy na těle. Poté byla svěřena do pěstounské péče, kde zažila psychické týrání a domácí násilí. Když přišla do Klokánku, byla traumatizovaná, plachá, depresivní, úzkostná, neúspěšná ve škole...

V Klokánku znovu začala důvěřovat lidem, nacházela své místo ve světě, poznávala, co ji těší, pochopila přínos pravidel, nabývala sebevědomí, snažila se mít lepší výsledky ve škole. Poté však takto zasáhl systém a vše se zhroutilo jako domeček z karet. Dospělí jí znovu krutě ublížili.

2. Kam děti z Klokánku jdou, když musejí zařízení opustit?

Děti po vyřešení jejich situace odcházejí do původních rodin k rodičům, prarodičům nebo dalším příbuzným. Dále do náhradní rodinné péče, ačkoli v posledních letech z našeho Klokánku odchází do této formy péče stále méně dětí. Je nedostatek dlouhodobých pěstounů pro sourozence, starší děti nebo děti z nemajoritního etnika. Pokud má dítě v anamnéze poloromský původ (ačkoli má světlou pleť) a jestliže má navíc sourozence, úspěšnost umístění takových dětí předškolního věku do pěstounské péče je v Praze a okolí takřka nulová. Zletilé děti zpravidla odcházejí do domů na půli cesty, k příbuzným nebo jim pomáháme nalézt podnájem. Pokud se nepodaří do zákonem stanovené lhůty přechod dítěte do rodinné péče (viz výše), musíme děti předat do dětských domovů či kojeneckých ústavů.

3. Jak probíhá loučení s dětmi při jejich odchodu z Klokánku?

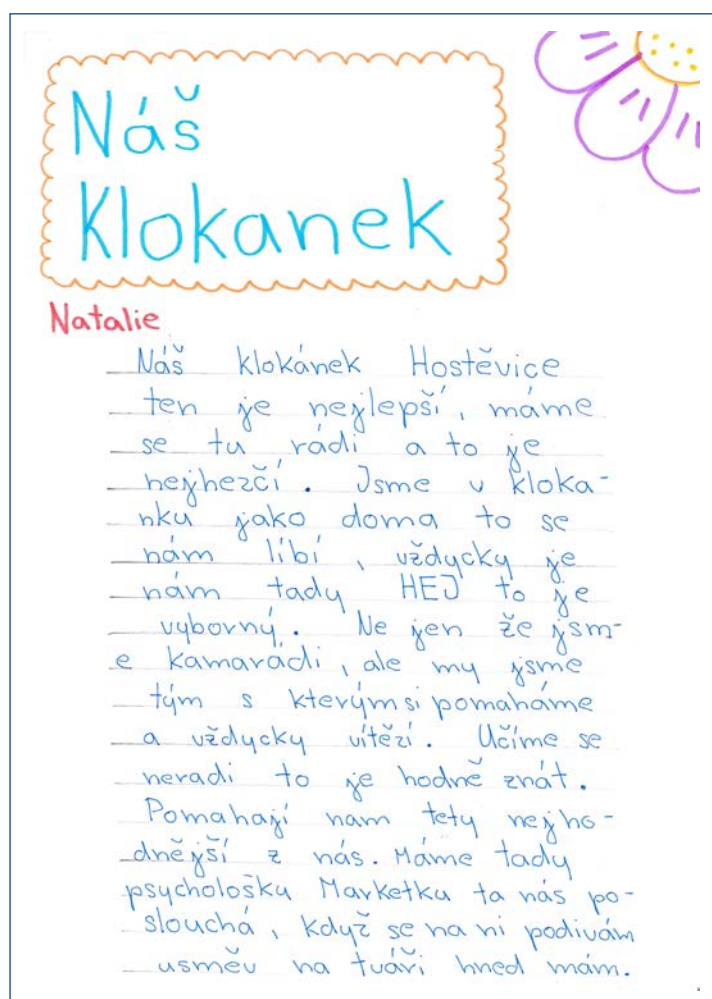
Pokud nám úřady včas oznámí přesné místo a datum přemístění dětí, navazujeme obratem kontakt s prostředím, kam má dítě odejít. Dítě průběžně dostává informace o vývoji své situace. Ať odchází kamkoli, vždy je v rámci individuálního plánu zajištěno, aby mělo dostatek prostoru rozloučit se ve škole a s kamarády. Na terapeutické skupině mu ostatní děti do namalované ruky vpisují to, co mu přejí do dalšího života a čeho si na něm váží. Reflektujeme zisky a ztráty, ukončujeme dosud neukončené a nakonec dítě dostává dort se svým jménem. Je to oslava jak se patří, se sladkou tečkou. Dítě odchází v naději podpořené pozitivními zážitky a zkušenostmi. Mnoho dětí s námi nadále zůstává v kontaktu. Stejně jako kdyby opouštěly svou rodinu – navštěvují nás, sdílí s námi své úspěchy anebo hledají pomoc a přicházejí si pro podporu v krizi. Naše dveře zůstávají malým i velkým klientům otevřené. Ale často se stává, že nám úřady datum přemístění dítěte do jiné péče oznámí téměř na poslední chvíli, pak může být tato změna pro dítě velmi bolestivá.

Děkujeme všem, kteří podporují KLOKÁNEK.

Vaše pomoc otevírá dveře dalším dětem bez domova.

ČÍSLO CELONÁRODNÍHO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD 3055103/0300.

Další osobností, která podpořila náš projekt KlokArt je Rudolf Havlík - spisovatel, scénárista, režisér a vášnivý cestovatel, který navrhl nový motiv, aby pomohl našim dětem sehnat peníze na školní pomůcky.

Motiv DOBRÝ DEN jsou kolibříci, zpěv a pohoda.
Rudolf Havlík nám o něm prozradil víc:

„Motiv kolibříků se mi zalíbil již dávno a tím, že přišlo léto a každé ráno mě budí jakýsi ťuhýk, který mě dovádí k šílenství, až vstanu z postele, dojde mi, že je to moc kouzelné a poslouchám jeho zpívání u snídaně. A dobrý den je prostě dobrý den. Může být dobrý, protože je krásný, protože někoho potkáte, nebo také někomu dobrý den jen tak uděláte. Přišlo mi docela fajn tyto pocity a s touto grafikou spojit.“

Za veškerý zisk z prodaných produktů jsme nakoupili školní pomůcky pro naše Klokánky.

Rádi byste nás podpořili a nevíte jak? Vyberte si nějaký produkt z nabídky našeho fundraisingového projektu KlokArt, který je založen na principu DEJ & DOSTANEŠ.

Projekt propojuje známé osobnosti s talentovanými výtvarníky, kteří společně vytvoří motiv, který aplikujeme na různé předměty. Každých pár měsíců Vám představíme originální kolekce, které dělají radost dvakrát. Nákupem krásného produktu uděláte radost sobě a zároveň pomůžete dětem v Klokáncích. Náš projekt již podpořili Dan Bárta & Vladimír 518, Jakub Kohák & Martin Fischer, Matěj Ruppert & Matěj Janák, Léna Brauner & IM Cyber, Dan Příbáň & Filip Dvorský a Pasta Oner.

Na co myslím aneb poděkování všem hodným lidem

Iva Prudičová, ředitelka Klokánku Litoměřice

Asi jako každý z nás, myslím i já na spoustu věcí. Osobních i pracovních. A asi jako všichni zaměstnanci Klokánku, myslím na děti, které nám byly na určitý čas svěřené. Na holčičku s hnědými vlasy ve vlasech. Na kluka, který měl tak malé boty, že skoro nemohl chodit kvůli deformovaným prstům. Na malé sourozence, kteří chtěli spát pod postelí, protože na posteli by je někdo mohl v noci zbít... Většina přijatých dětí musela bohužel zažít tolik špatných věcí, že se o nich nedá ani vyprávět. V této souvislosti musím čím dál častěji myslet na všechny hodné lidi, kteří nás podporují. Kteří nám věnují nejen peníze, ale i svůj čas, úsilí a práci. Na poslední stránce našeho Zpravodaje vždycky děkujeme těm největším sponzorům. Já ale myslím na všechny ty, kteří na té stránce nejsou, ale přesto nám významně a naprosto zásadně pomáhají. A tak myslím třeba na paní vysokého věku, co přišla o francouzských holích a v obálce nám věnovala 333 Kč. Prý je ušetřila pro děti. A také myslím na paní, která uspořádala sbírku víček v několika školkách. Víčka musela umýt na zahradě, znovu napytlovat a vlastním autem odvézt do firmy, která jí až po dlouhých jednáních vyplatila téměř devět tisíc. Velmi nám pomohly. Také myslím na jednoho lékaře, který ač je otcem tří dětí, posílá pravidelně Klokánek nemalou částku ze svého. Další paní, novinářka, zorganizovala sbírku potravin pro naše děti a další jim pravidelně s přítelkyněmi chystá mikulášské a velikonoční balíčky. Klub motokářů, na první pohled drsných chlapů, pro naše děti vybral peníze a předvedl jim své stroje. A další „drsnáci“, tentokrát hasiči, nás podporují a pořádají krásný dětský den. Myslím i na školu, která vyvází naše děti na koňskou farmu. A další škola pro nás běhá kolem obchodního centra, aby nám získala co největší finanční zisk. Nemohu zapomenout ani na paní, která pořádá pravidelně sportovní turnaj a vybrané peníze nám zašle. A tři dámy z Květinového salonu, které nás podporují už mnoho let a bez jejich pomoci bychom Klokánek ani neotevřeli. Děkujeme!

Všichni jmenovaní a ještě mnoho dalších věnují dětem ze všech našich Klokánků nejen peníze a čas, ale i svoje srdce. Jsme jim za to vděční. A nejen za to. Jsme vděční za jistotu, že kolem nás žijí hodní lidé, kterým naše děti nejsou lhostejné.

Jan Vaněk, DiS., předseda FOD

DĚKUJEME všem sponzorům a podporovatelům, kteří nám pomáhali a nadále pomáhají v průběhu celého roku, za jejich podporu a krátkodobé překlenovací bezúročné půjčky, zejména panu Ing. Jiřímu Suchánkovi. Děkujeme všem dárcům, kteří se zapojili do naší letní sbírky v roce 2018. Soupis finančních i věcných darů od hodnoty 5 000 Kč výše je uveden na www.fod.cz.

V návaznosti na platnost Směrnice GDPR o ochraně osobních údajů usilujeme o to, abychom veřejně děkovali jen těm dárcům, kteří s tímto souhlasí. Pokud byste rádi zveřejnili i Váš dar, spojte se s námi na fod@fod.cz – rádi veřejně poděkujeme za uskutečněný dar v hodnotě nad 5 000 Kč i Vám.

NEJVĚTŠÍ FINANČNÍ DARY PŘIJATÉ od 16. 4. 2018 do 30. 9. 2018:

pan Ing. Miloš **ZEMAN** (2 300 000 Kč), pan Roman **BARTYZAL** (550 000 Kč), **BONAMI s.r.o.** uskutečněním prodeje produktů značky KlokArt na podporu projektu FOD Klokánek (337 283 Kč), **SLEVOMAT CZ s.r.o.** uskutečněním prodeje produktů značky KlokArt a získáním další finanční podpory veřejnosti pro projekt FOD Klokánek (114 871 Kč), **ČEPS a.s.** (100 000 Kč), pan Radomír **NEPIL** (100 000 Kč), paní Marta **MILOTOVÁ** (90 000 Kč), **ODYSSEY PERFORMANCE ENHANCEMENT NETWORK s.r.o.** (80 026 Kč), **CARP CUP 2018** (78 010 Kč), **KOUTECKÝ s.r.o.** (75 500 Kč), **PALATINUM s.r.o.** (70 000 Kč), **MÍČA & HARAŠTA s.r.o.** (60 000 Kč), **AVENIER a.s.** (59 290 Kč)

Dary ve výši 50 000 Kč věnovali: **KEYPACK s.r.o.**, **PORADENSTVÍ PRO PODNIKY - ALEŠ KLAUDY s.r.o.**, **S & D PHARMA CZ s.r.o.** a **TRIO – D s.r.o.**, **ROTARY CLUB KLATOVY** (40 000 Kč), hotel **SHERATON** - příspěvek zaměstnanců (38 875 Kč), výtěžek z uskutečněného prodeje produktů značky KlokArt v prostorách **Dopravního podniku hl. m. Prahy** ve vestibulu stanice metra A – Můstek (36 125 Kč), **Městské kulturní zařízení UNIČOV** – výtěžek z UKL (36 105 Kč), pan **Tomáš VÝTISK** (34 000 Kč), zákaznická sbírka v **prodejnách KiK** v Olomouckém kraji (33 417,29 Kč), **PROFI-UNION s.r.o.** (33 352 Kč)

Dary ve výši 30 000 Kč věnovali: **ACTION TIME s.r.o.**, pan **Jan EVAN**, advokátní kancelář, paní Martina **FORMANOVÁ** - navazuje na dar pana Miloše **FORMANA**, paní Dagmar **MAČUGOVÁ**, paní Ing. Klarisa **MILEROVÁ** a **PRAMACOM PRAGUE s.r.o.**, **GLOBAL CARGO CONNECTIONS LIMIT** (28 383 Kč), **HOGO FOGO s.r.o.** (28 200 Kč), **PARKER HANNIFIN INDUSTRIAL s.r.o.** (25 975 Kč)

Dary ve výši 25 000 Kč věnovali: pan Jiří **HOLUB**, **MONETICA a.s.** a paní Pavla **UHÝRKOVÁ**, **SPRÁVA MAJETKU LÍŠEŇ** (23 646 Kč), **INTERNET MALL a.s.** (22 238 Kč), **GLOBUS ČR k.s.** (22 500 Kč), **INTERNET MALL a.s.** (22 238 Kč), **FRIENDS PRAGUE s.r.o.** (22 000 Kč), **COVIDIEN AG** organizační složka (21 900 Kč), **DATA COLLECT s.r.o.** (21 000 Kč)

Dary ve výši 20 000 Kč věnovali: Fotbalový klub **BÍLINA**, **MSIDE s.r.o.** a **VIA FAOC s.r.o.**, **MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO** Hostivice, příspěvková organizace a **Město HOSTIVICE** (19 470 Kč), **JOHNSON & JOHNSON s.r.o.** (18 000 Kč), **Město HOSTIVICE** (15 214 Kč)

Dary ve výši 15 000 Kč věnovali: **DOOSAN LENTJES CZECH s.r.o.**, **LETIŠTĚ PRAHA a.s.**, **OMEGA s.r.o.**, **POTEX s.r.o.**, pan Lukáš **SILNÝ**, pan Pavel **ŠKODA**, paní Jitka **ŠKODOVÁ** a pan Ing. Luboš **TOMÁŠEK**, **CCC MÓDA** (13 000 Kč), **ČSOB a.s.** (11 000 Kč), pan Jan **KLÍMA** (11 000 Kč), **MOTO GIRLS GANG** (10 029 Kč)

Dary ve výši 10 000 Kč věnovali: pan Jiří **BERAN**, pan Tomáš **BRETTSCHEIDER**, pan Miroslav **FEDORUC**, **GLOBAL INVEST BOHEMIA s.r.o.**, pan Jan **CHARVÁT**, **CHODOVAR s.r.o.**, **ISOLIT – BRAVO s.r.o.**, **J. B. GROUP**, **KAPLAN & NOHEJL** advokátní kancelář, paní Daniela **LEHÁROVÁ**, **LIDL ČESKÁ REPUBLIKA v.o.s.**, **PB INVEST s.r.o.**, Podnikový koordináční odborový výbor **Česká pošta, s.p.**, **SITTECH CZ s.r.o.**, **TEPLO MĚSTA ŽELEZNÝ BROD s.r.o.**, **THE PRAGUE BRITISH SCHOOL**, **TOMMAU STAVEBNÍ s.r.o.** a **VALUE 4INDUSTRY s.r.o.**, paní Hana **ZIKOVÁ** (pravidelná finanční podpora Klokánku). Děkujeme!

NADAČNÍ DARY: Nadace **RSJ** (129 608 Kč), Nadační fond **TESCO** (90 000 Kč), Nadační fond **AVAST** (50 000 Kč), Nadační fond **VEOLIA** (36 900 Kč), Nadační fond **MANA POTŘEBNÝM** (30 000 Kč)

DOTACE KRAJŮ, MĚST, OBCÍ: Magistrát hlavního města **PRAHA** (4 882 000 Kč), Město **LITOMĚŘICE** (200 000 Kč), Statutární město **TEPLICE** (125 000 Kč), Město **HOSTIVICE** (100 000 Kč), Město **KLATOVY** (50 000 Kč), Město **BÍLINA** (45 000 Kč), Obec **JEVANY** (24 908 Kč), Město **UNIČOV** (20 000 Kč), **ÚMČ Praha ŠTĚRBOHOLY** (15 000 Kč), Obec **TROUBELICE** (10 000 Kč)

NEJVĚTŠÍ VĚCNÉ DARY od 16. 4. 2018 do 30. 9. 2018:

MAPA SPONTEX CE s.r.o. (397 360 Kč – čisticí prostředky **YOU**), **DRYLOCK TECHNOLOGIES s.r.o.** (278 082 Kč – dětské pleny), **NEW YORKER CZ s.r.o.** (155 102 Kč – textilní zboží pro Klokánky), **TICKET ART PRODUCTION s.r.o.** (98 750 Kč – vstupenky na muzikál Madagaskar), **ALZA.CZ a.s.** (74 949 Kč – pračka, lednice, televize, vysavače), **VIAPHARMA s.r.o.** (37 243 Kč – výrobky pro zdraví dětí), **ATLANTA SAFE a.s.** (24 687 Kč – Dormeo přistýlky a Dormeo příkrývky), **ROTHWELL INTERNATIONAL s.r.o.** (21 900 Kč – nábytek, bytový textil a doplňky), pan Vladimír **MORÁŇ** (20 000 Kč – výroba průkazek), **BOHEMIA HEALING MARIENBAD WATES a.s.** (19 077 Kč – nápoje BILINER ROYAL), **ROTHWELL INTERNATIONAL s.r.o.** (17 600 Kč – nábytek), **DOPRAVNÍ PODNIK** města **ÚSTÍ NAD LABEM a.s.** (15 000 Kč – jízdné pro děti), **SILIC MEDIA s.r.o.** (10 165 Kč – reklamní propisovačky s logem FOD), **KOOPMAN International Prague s.r.o.** (10 000 Kč – potřeby pro děti), **ANTONÍNHOVÉ PEKAŘSTVÍ** (3x týdně dovoz pečiva), **BMK servis s.r.o.** (pravidelné dodání elektrospotřebičů), **COOKTRADE s.r.o.** (kuchyňské potřeby), **DRŮBEŽÍ SEN s.r.o.** (celoroční dodávka svých potravinových výrobků do Klokánků), **NADACE NAŠE DÍTĚ** (drogistické zboží pro děti v Klokánkách), **POTRAVINOVÁ BANKA** Zdiby (každý týden dovoz potravin a drogerie), **P&P s.r.o.** Veltrusy (každý týden dovoz zeleniny a ovoce), **SAMSUNG Electronics Czech and Slovak, s.r.o.** (pravidelné dodání elektrospotřebičů), **SKANSKA a.s.** (pravidelné dodání PC), **V-TEK s.r.o.** (celoroční dodávka svých potravinových výrobků do Klokánků). Děkujeme!

POKLADNIČKY PRO KLOKÁNEK:

Děkujeme všem, kteří do svých prostor a na své akce umístili pokladničky pro získávání příspěvků veřejnosti pro projekt Klokánek a všem, kteří do pokladniček přispěli. Především děkujeme **AROMASHOP** Šternberk a všem lékárnám, které pokračují s umístěním pokladniček v akci Klokánkovi do kapsičky. Děkujeme!

Díky Vaším příspěvkům **FOND OHROŽENÝCH DĚTÍ** může v roce 2018 poskytnout přechodnou rodinnou péči více než 900 dětem. **DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE S NÁMI.**
ČÍSLO CELONÁRODNÍHO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD 3055103/0300.

maxprogres®

Společnost **MAXPROGRES, s. r. o.** nabízí především zabezpečovací technologie, ale i další tzv. doplňkové slaboproudé technologie. Zároveň poskytuje kompletní dodávky těchto technologií a to od návrhu, přes projekt a realizaci po následný 24 hodinový záruční a po záruční servis. Ve všech těchto činnostech patří společnost ke špičce v oboru.

Pobočka Praha	MAXPROGRES, s.r.o.
Slapská 1/2115	Traťová 1
100 00 Praha 10	619 00 Brno
tel.: 533 444 240	tel.: 533 444 111
paha@maxprogres.cz	info@maxprogres.cz

Zpravodaj FOD – číslo 2/2018 (listopad 2018), uzávěrka 23. 10. 2018, vydává Fond ohrožených dětí se sídlem: Na Poříčí 1038/6, Praha 1, 110 00, IČ: 00499277, tel./fax: 224 236 655, e-mail: fod@fod.cz, číslo účtu celonárodní sbírky: 3055103/0300 ČSOB, a. s. divize PS Praha 4, redakční tým FOD, e-mail: hanka.kupkova@fod.cz VE ZPRAVODAJI JSOU POUŽITY POUZE ILUSTRAČNÍ FOTOGRAFIE A JMÉNA DĚTÍ BYLA Z DŮVODU ZACHOVÁNÍ ANONYMITY POZMĚNĚNA, autoři příspěvků jsou jednotliví pracovníci FOD, periodický tisk evidován MK ČR pod sp. Zn. E 15770